

opusdei.org

Prelaatin kirje (marraskuu 2009)

"Koko pappeuden vuoden ajan meidän tulee pappien puolesta rukoilun ohella rukoilla meidän kaikkien kristittyjen pyhyyden puolesta, jotka olemme osallisia Kristuksen 'kuninkaallisesta pappeudesta', kertoo prelaatti meille tämän kuukauden kirjeessään.

20.1.2010

Rakkaat lapseni: varjelkoon Jeesus
tyttäriäni ja poikiani!

Aloittaessamme Pappeuden vuoden marraskuun haluaisin kiinnittää huomiota siihen, että sen alussa ja lopussa on kaksi liturgista juhlaa, jotka korostavat Jumalan kansan papillista luonnetta: kaikkien pyhien juhlapyhä ja Kristus, kaikkeuden kuningas -juhlapyhä. Niistä ensimmäinen, jota vietämme tänään, osoittaa Kristuksen pappeuden hänen jäsenissään, meissä kristityissä. Toinen juhlapäivä, marraskuun 22. päivä, osoittaa, että Jeesus Kristus on mystisen ruumiinsa päänä on ikuinen pappi ja maailmankaikkeuden kuningas,(1) joka tulemisessaan kirkkaudessa aikojen lopussa tulee ottamaan haltuunsa valtakuntansa ja luovuttamaan sen Jumala Isälle.(2)

Nämä kaksi juhlaa kehottavat meitä pohtimaan kristityn kutsumuksen arvokkuutta. Pyhä Pietari kertoo meille kastetuille ensimmäisessä kirjeessään: te olette valittu suku,

kuninkaallinen papisto, pyhä heimo,
Jumalan oma kansa ,määrätty
julistamaan hänen suuria tekojaan,
joka teidät on pimeydestä kutsunut
ihmeelliseen valoonsa. Ennen ette
olleet kansa, mutta nyt te olette
Jumalan kansa. Ennen te olitte
armoa vailla, mutta nyt on Jumala
teidät armahtanut.(3) Apostolien
ruhtinas kertoo meille, että Jumala
on tehdessään meistä lapsiaan Pyhän
Hengen armon kautta asettanut
meidät uudeksi Jumalan kansaksi
kirkkoon, johon kuulumme ei
maallisen perimän kautta, vaan
Jeesukseen Kristukseen
yhdistymisemme kautta. Sellaisen
ilmaisen ja ansaitsemattoman
valinnan ansiosta meidät on kutsuttu
olemaan Kristuksen pappeuden
osallisia ja julistamaan Jumalan
suurtekoja esimerkillämme,
sanoillamme ja teoillamme.

Hämmästelkäämme siis Isän
Jumalamme hyvyyttä ja

kiittäkäämme häntä. Hän ei tyytynyt vain lähettämään Poikaansa maailmaan meitä pelastamaan, vaan halusi lunastuksessa saavuttaa koko ihmiskunnan, aikojen loppuun saakka. Hän tekee tästä totta kirkon kautta, joka on Kristuksen ruumis ja Herran pelastavan läsnäolon paikka täällä ja tässä ajassa. Kuten Pyhä Augustinus sanoi:”Aivan kuten kutsumme yhden ja saman krisman voimalla kaikkia (kastettuja) kristityiksi, niin kutsumme heitä kaikkia papeiksi, koska he ovat kaikki yhden ja saman Papin jäseniä.” (4) Isämme mietiskeli paljon tätä suunnatonta lahjaa ja kehotti meitä kaikkia tuntemaan samoin kuin Jeesus Kristus. (5) Siksi meidän tulisi kysyä itseltämme: miten ahkerasti pyrin samaistumaan tähän rikkaaseen totuuteen?

Yleinen kutsu pyhyyteen ja apostolaattiin juontaa ikäänkuin kasvi juurensa kasteesta.

Hierarkkinen pappeus edellyttää yleistä pappeutta ja palvelee sitä. Ilman kasteen uudelleen syntymistä ei voi saada hierarkkista eli palveluviran pappeutta, sillä kaste avaa oven kaikille muille. Ja ilman hierarkkista pappeutta, jonka kautta kirkko julistaa Kristuksen opetusta ihmiskunnalle, yhdistää heidät elämäänsä sakramenttien kautta – erityisesti eukaristiassa – ja johtaa heidät taivaaseen, emme pystyisi etenemään pyhyiden tiellä.

"Uskovien yleinen pappeus ja hierarkkinen eli palveluviran pappeus eroavat tosin toisistaan olemukseltaan eivätkä ainoastaan asteeltaan. Kuitenkin ne ovat läheisessä suhteessa toisiinsa, sillä kumpikin on omalla erityisellä tavallaan osallinen Kristuksen ainoasta pappeudesta."(6)

Arsin pyhä kirkkoherra on elävästi ilmaissut palveluviran pappeuden tarpeellisuuden. Benediktus XVI

sisällytti pappeuden vuoden kirjeeseensä joitakin tämän pyhän papin ilmauksia: "Ilman pappia," hän korosti, "Herramme kärsimys ja kuolema eivät auttaisi mitään. Juuri pappi on se, joka jatkaa hänen pelastustyötään maan päällä ... Mitä hyötyä olisi siitä, että talo on täynnä kultaa, jollei ole ketään avaamassa ovea? Papilla on hallussaan avain taivaan aarteiden ääreen: hän on se, joka avaa oven; hän on hyvän Herran rikkaitten hoitaja; hänen omaisuutensa haltija ... Pappi ei ole pappi itsensä vuoksi, hän on pappi teidän vuoksenne." (7) Rukoilemmeko joka päivä aidosti uskoen, ettei pyhiä pappeja koskaan puuttuisi? Anommeko satoa Herralta, kristittyinä olemisen tilamme vaatimuksesta, että hän lähettäisi korjaajia pelloilleen, riittävässä määrin täyttämään koko maailman suuren tarpeen?

Mutta palatkaamme päivän liturgiaan, jossa korostetaan Jumalan kansan papillista luonnetta. Maailmanloppu esittää meille valtavan näyn: suuri joukko, ”niin suuren, ettei kukaan kyennyt sitä laskemaan. Siinä oli ihmisiä kaikista maista, kaikista kansoista ja heimoista, ja he puhuivat kaikkia kieliä. He seisoivat valtaistuimen ja Karitsan edessä yllään valkeat vaatteet ja kädessään palmunoksa ja huusivat kovalla äänellä: Pelastuksen tuo meidän Jumalamme, hän, joka istuu valtaistuimella, hän ja Karitsa!”(8) Tämä valtava määrä miehiä ja naisia, jotka polvistuvat palvoen Pyhän Kolminaisuuden edessä yhdessä enkelien kanssa ovat pyhimykset: jotkut tunnettuja, enemmistö tuntemattomia. Siellä näkee Jumalan kansan lopullisessa vaiheessaan, joka ”sisältää Vanhan Testamentin pyhimykset, alkaen oikeamielisestä Abelista ja uskollisesta patriarkasta

Abrahamista, ja Uuden Testamentin pyhimykset, lukuisat varhaisaikojen marttyyrit ja myöhempien vuosisatojen autuaat ja pyhimykset, aina meidän aikamme Kristuksen todistajiin saakka. Heidät kaikki on tuonut yhteen halu tehdä evankeliumi lihaksi omassa elämässään Pyhän Hengen vaikutuksesta, joka on Jumalan Kansalle elämää antava voima."(9)

Sekä palveluviran pappeus että yleinen pappeus ovat olemassa kaikkien ihmisten pyhittämistä varten. Palveluviran papit suorittavat tätä tehtävää yhtäläistettyinä Kristuksen kanssa, joka on kirkon pää, saarnaamalla Jumalan sanaa, jakamalla sakramenteja ja toimimalla paimenina, jotka opastavat uskovia kohti ikuista elämää, Ikuisen Ylipapin välikappaleina. Mutta myös uskovat maallikot ovat kuninkaallisen pappeutensa

voimalla omalla tavallaan osallisia Kristuksen, Ylipapin, kolmijakoisesta toiminnasta. Pyhä Josemaría selitti, että "kaikki meidät kristityt, poikkeuksetta, on tehty oman elämämme papeiksi, 'tarjoamaan hengellisiä uhreja, jotka ovat otollisia Jeesukselle Kristukselle' (1. Piet. 2:5). Kaikki, mitä teemme, voi olla ilmausta tottelevaisuudestamme Jumalan tahtoa kohtaan ja siten Jumalihmisen tehtävän jatkamista."(10)

Mitään erityistä tehtävänantoa ei vaadita kirkon auktoriteeteilta tunteaksemme itsemme kutsutuiksi osallistumaan pelastustehtävään. "Apostoli—sitä kristitty on, kun hän tietää, että hänet on oksastettu Kristukseen, tehty yhdeksi Kristuksen kanssa kasteessa. Hänelle on annettu kyky jatkaa taistelua Kristuksen puolesta vahvistuksen sakramentin kautta. Hänet on kutsuttu palvelemaan Jumalaa

toimissaan maailmassa, koska uskovien yleinen pappeus tekee hänet osalliseksi jollain tavalla Kristuksen pappeudesta. Tämä pappeus—vaikkakin olemukseltaan erilainen kuin palveluviran pappeus – tekee hänet kykeneväksi olemaan osallinen kirkon kultista ja auttamaan muita ihmisiä heidän matkallaan kohti Jumalaa, todistamalla Kristuksesta sanoillaan ja esimerkillään, rukouksillaan ja katumusteoillaan."(11)

Pysähtykäämme usein miettimään, mitä tämä kristittynä oleminen merkitsee, koska meidän on oltava Kristuksen kantajia ihmiskunnalle ja ihmiskunnan kantajia Kristukselle.

Koko pappeuden vuoden ajan, sen lisäksi että rukoilemme kaikkien pappien pyhyiden puolesta, meidän tulee rukoilla koko kristikansan pyhyiden puolesta. Jos on perheitä, jotka kasvattavat lapsiansa

rakastamaan Jumalaa kristillisen elämänsä esimerkin avulla; jos on miehiä ja naisia, jotka vakavasti pyrkivät kohtaamaan Jeesusta Kristusta omissa jokapäiväisissä olosuhteissaan, silloin tulee olemaan monia nuoria ihmisiä, jotka kokevat Jumalan kutsun palveluviran pappeuteen. Näiden kuukausien aikana meille kaikille on tarjottu uusi mahdollisuus tulla tietoisemmiksi universaalista kutsumuksestamme pyhyyteen ja apostolaattiin, ja seurata tätä kutsua päättäväisyydellä, ilman puolinaisia päätöksiä tai periksiantamista mielialanmuutoksille. Missä määrin annamme väsymyksen, takaiskujen, epäonnistumisten vaikuttaa itseemme? Menetämmekö helposti mielenrauhamme ja luovumme hakemasta turvaa Jumalasta? Muistammeko, että Risti on kirkon perustus ja kruunu?

Pyhä Josemaría sai Jumalalta erityisiä valaistuksia opettaakseen meille, miten voimme osallistua Jumalan valtakunnan levittämiseen ajallisten tehtävien avulla. Samana päivänä, jolloin hän siirtyi tästä maailmasta, hän muistutti ryhmää naisia, Opus Dein jäseniä, että heilläkin – kuten kaikilla kristityillä – on papillinen sielu. Monia vuosia aikaisemmin hän oli kirjoittanut: meillä kaikilla täytyy olla aina ja kaikessa – sekä papeilla että maallikoilla - aidosti papillinen sielu ja yhtäaikaan täysin maallikkollinen mentaliteetti, jotta voisimme ymmärtää ja harjoittaa henkilökohtaisessa elämässämme sitä vapautta, mitä nautimme kirkon piirissä ja ajallisten tosiasiasioden keskellä nähden itsemme samalla sekä Jumalan kaupungin (vrt. Ef 2:19) että ihmisten kaupungin asukkaina."(12)

Haluan korostaa uudelleen, että heidän papilliset sielunsa johtavat kastetut tuntemaan samoin kuin Kristus ja kokemaan janoa liittyä häneen pyhässä Messussa ja kaiken päivää. Papillinen sielu kehottaa meitä kasvamaan palveluhengessä omistautuen vilpittömästi ja aivan käytännöllisesti edistämään kanssaihmistemme hengellistä ja aineellista hyvinvointia; se johtaa meitä olemaan Kristuksen kanssa myötälunastajia, Jumalanäidin perässä ja yhteydessä paaviin; se saa meidät halukkaiksi tekemään parannus synneistä, omistamme ja koko ihmiskunnan... Sanalla sanoen, rakastamaan Jumalaa ja lähimmäistämme sanomatta koskaan ”jo riittää” kirkon ja sielujen palvelemiselle. Pyhä Josemaría kiteytti kaiken tämän näin: ”Papillisella sielullanne, jota pyydän Jumalaa antamaan teille kaikille, teidän tulee nähdä, että keskellä jokapäiväisiä puuhianne teidän koko

elämänne muuttuu jatkuvaksi Jumalan ylistykseksi: jatkuvaksi rukoukseksi ja parannukseksi, anomiseksi ja uhraukseksi kaikkien ihmisten puolesta. Ja kaikki tämä tiiviissä yhteydessä Kristukseen Jeesukseen, pyhässä messussa."(13)

Pyhässä messussa työmme saa ikuisen arvon. Niinä voimakkaan intensiivisinä hetkinä tulemme täysin tietoisiksi sitoutumisestamme myötävaikuttaa Jeesuksen kanssa pyhittämään kaikki ihmiselämän tosiasiat tarjoamalla elämämme ja kaikki toimemme. "Altare Dei est cor nostrum,"(14) sanoi pyhä Gregorius Suuri; sydämemme on Jumalan alttari. Meidän tulee "palvella häntä ei vain alttarilla, vaan koko maailmassa, mikä on meille alttari. Kaikki ihmisten työt tehdään kuten alttarilla, ja jokainen meistä siinä lausuu jollain tavoin koko päivän aikana 'messunsa' kontemplatiivisten sielujen

yhteydessä. Tämä 'messu' kestää kaksikymmentäneljä tuntia, odottaen seuraavaa 'messua', joka kestää jälleen kaksikymmentäneljä tuntia, ja niin elämämme loppuun saakka." (15)

Sitäpaitsi, aivan kuin merkinä osallistumisesta Kristuksen profeetalliseen tehtävään, kaikkien uskovien tulee ponnistella välittämään näitä jumallisia opetuksia muille. On monia tapoja osallistua kirkon evankelioimistehtävään, mutta kaiken apostolisen työn perustana on Jeesuksen käsky kaikille kristityille: Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni... opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskennyt teidät noudattaa. (16)

Samalla tavoin, osallistuminen Kristuksen kuninkaalliseen tehtävään rohkaisee meitä kristittyjä

pyhittämään maalliset tosiasiat;
erityisesti maallikkoja pyrkiä
järjestämään ajalliset asiat Jumalan
tahdon mukaisesti (17)
harjoittamalla apostolaattiaan
maailmassa hapatuksen tavoin (18),
jotta Kristus tulisi kaikkien
maailman toimien huipuksi. "Se
yleinen pappeus, jonka olemme
saaneet vastaanottaa kasteessa,"
selitti Don Alvaro seuraten Pyhän
Josemarían opetuksia, "on
kuninkaallinen (vrt. 1 Pt 2:9), koska
tarjotessamme Jumalalle kaiken,
mitä olemme ja mitä meillä on, ja
tarjotessamme kaikki jalot
inhimilliset toimet, jotka toteutamme
Jumalan tahdon mukaisesti, me
laajennamme itsessämme Kristuksen
valtakuntaa ja hallitsemme sitä
hänen kanssaan."(19)

Osana sitä erityistehtävää, jonka
Jumala oli hänelle uskonut, Pyhä
Josemaria opetti, että oleellinen
piirre tavassamme tehdä Kristuksen

pappeus läsnäolevaksi Opus Dein hengen mukaisesti, sekä pappien että maallikoiden tapauksessa, on maallikon henki, joka liittyy itsekunkin maallisiin olosuhteisiin ja hänen asemaansa maailmassa. Tällä tavoin papit ja maallikot tekevät yhteistyötä kirkon ainoan tehtävän täyttämiseksi, kukin toimien niiden lahjojen mukaan, mitkä he ovat saaneet ja kunnioittaen kunkin henkilön erityistä tilannetta.

Maallikot harjoittavat tehtäväänsä keskellä ajallisia rakenteita, yrittäen elähdyttää niitä Kristuksen hengellä. Papit palvelevat muita saarnaamalla Jumalan sanaa ja jakamalla sakramenteja. Tämä auttaa varmistamaan, kuten Pyhä Josemaria kirjoitti, "että papit eivät häiritse maallikkoja, eivätkä maallikot pappeja; etteivät papit yritä sekaantua asioihin, jotka kuuluvat maallikoita, eivätkä maallikot niihin asioihin, jotka ovat pappien vastuussa." (20)

Tulevana marraskuun 28. päivänä me vietämme jälleen Opus Dein personaaliprelatuuriksi asettamisen vuosipäivää. Kiittäkäämme Jumalaa ja yrittäkäämme levittää sitä syvää teologista ja hengellistä merkitystä, joka vallitsee Opus Dein pappien ja maallikoiden välisessä orgaanisessa yhteistyössä, jolla he osallistuvat kirkon tehtävään. He tekevät niin, ennen kaikkea todistamalla sitä johdonmukaisella kristillisellä elämällään pysyen kukin, kuten Paavali sanoi, siinä osassa, jossa hän oli kutsun saadessaan(21); ollen pappeja tai maallikoita sataprosenttisesti. Siten me palvelemme kirkkoa tehokkaasti, kuten olemme aina yrittäneet tehdä; sitä suuremmalla syyllä nyt, kun niin monet sekoittavat maallikkouden maallistumiseen – joka yrittää karkoittaa Jumalan maallisista rakenteista. Ja me vaalimme tervettä maallista henkeä, johon paavi on

viitannut muutamissa eri yhteyksissä.(22)

Muutaman päivän päästä, marraskuun 7. päivänä, vihin diakoneiksi kolmekymmentäkaksi Opus Dein jäsentä. Pyytäkäämme Herraltamme, että he olisivat hyviä ja uskollisia hänen palvelijoitaan, ja rukoilkaamme edelleen paavin ja hänen tarkoitustensa puolesta, hänen avustajiensa puolesta, pappien ja diakonien puolesta, pappisehdokkaiden puolesta kaikkialla maailmassa.

Muistuttakaamme myös mieliimme päivä, jolloin Neitsyt Maria lähetti isällemme hyväilynsä johdattamalla hänet ”ruusun” luo Rialpissa.

Kääntykäämme pyhän Marian puoleen, että hän pyytäisi meille Jumalalta uskollisuuden tuoksuvan ”ruusun”. Luotamme myös niiden apuun, jotka ovat menneet edeltämme. Vahvistakaamme tämän kuukauden viikkojen aikana

rukouksillamme ja toiminnallamme
voittoisan, kärsivän ja taistelevan
kirkon ykseyttä.

Siunaan teitä kaikella rakkaudellani,

Teidän Isänne

+ Javier

Roomassa, marraskuun 1. päivänä,
2009

Alaviitteet:

(1) Roomalainen Messukirja,
Herramme Jeesuksen Kristuksen,
kaikkeuden kuninkaan, juhlapyhä,
prefaatio.

(2) Vrt. 1. Kor. 15:24.

(3) 1. Piet 2: 9-10.

(4) Augustinus, Jumalan valtio, XX, 10
(CCL 48,720).

(5) Vrt. Fil. 2:5.

(6) Vatikaanin II kirkolliskokous, Dogmaatinen konstituutio Lumen Gentium, nro. 10.

(7) Jean Marie Vianney; lainaus Benediktus XVI:n kirjeessä papeille, 16.6.2009.

(8) Ilm. 7:9-10.

(9) Benediktus XVI, Saarna Pyhän päivän messussa, 1.11.2006.

(10) Josemaría Escrivá, Kristus kulkee juuri ohi, nro. 96.

(11) Josemaría Escrivá, Kristus kulkee juuri ohi, nro. 120.

(12) Josemaría Escrivá, Kirje, 2.2.1945, nro. 1.

(13) Josemaría Escrivá, Kirje, 28.3.1955, nro. 4.

(14) Gregorius Suuri, Moralia 25, 7, 15 (PL 76, 328).

(15) Josemaría Escrivá, Muistiinpanot mietiskelystä, 19.3.1968.

(16) Matt. 28:19-20.

(17) Vrt. Vatikaanin II kirkolliskokous, Dogmaattinen konstituutio Lumen Gentium, nro. 31.

(18) Vrt. Vatikaanin II kirkolliskokous, Dekreetti Apostolicam Actuositatem, nro. 2.

(19) Mons. Alvaro del Portillo, Paimenkirje, 9.1.1993, nro. 11.

(20) Josemaría Escrivá, Kirje, 19.3.1954, nro. 21.

(21) 1. Kor. 7:20.

(22) Vrt. Benediktus XVI, puheet 18.5.2006 ja 11.6.2007.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/article/prelaatin-kirje-
marraskuu-2009/](https://opusdei.org/fi-fi/article/prelaatin-kirje-marraskuu-2009/) (15.3.2026)